

[Mads Larsen.]

tro, det er den rigtige Opfattelse, men, som sagt, jeg vil gerne høre den højtærede Landbrugsministers Udtalelse derom.

Vi for vort Vedkommende kan billige, at man afskaffer Jagtkortsystemet. Jeg indrømmer, at jeg har den Tro, at det har ydet nogen Beskyttelse for Vildtet, maaske ikke særlig stor, men det har dog ydet nogen Beskyttelse derved, at adskillige, navnlig yngre Mennesker ved Kravet om Betaling af 20 Kr. for et Jagtkort er blevet afholdt fra at erhverve sig Ret til at gaa paa Jagt. Naar vi derfor kan give Tilslutning til at opheve dette System, hvis der ellers kan opnaas Enighed om det i Rigsdagen, maa vi have denne Beskyttelse for Vildtet erstattet ved en Forbedring af Fredningsbestemmelserne.

Jeg skal om et Øjeblik omtale nogle ganske enkelte af disse, men først vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om et Par Ting i § 6, som ikke forekommer mig at være rigtig klart udtrykt, men som efter min Opfattelse virker meningsforstyrrende.

I § 6, 1ste Stykke, siges, at enhver, uanset at han ikke er jagtberettiget, har Ret til indenfor Grænserne af de ham enten tilhørende eller til Brug overladte Jorder i Tiden fra den 1. Marts til den 17. September selv eller ved en enkelt bestemt Person, der hører til hans Husstand og af ham dertil findes egnet, og som ikke tidligere har været straffet for Jagtovertrædelser, at fange, skyde eller paa anden Maade, under fornødent Hensyn til Bestemmelserne i Kapitel V, at dræbe Graaspurve, Krager, Raager, Skader o. s. v. Hvad vil det sige: „og som ikke tidligere har været straffet“? Skal det forstaaes paa den Maade, at det, at man her overdrager denne Jagtudøvelse til den paa-gældende Person, er en Straf? Det forekommer mig, at naar det skulde være korrekt udtrykt, skulde man udelade Ordet „tidligere“, saa det kom til at hedde: „som ikke har været straffet for Jagtovertrædelser“. Det er jo utvivlsomt det, man mener. Endelig staar der i sidste Stykke af § 6 et „ikke“, som jeg heller ikke rigtig forstaaer:

„den ikke jagtberettigede Ejer eller Bruger er ansvarlig for de Jagtovertrædelser, der under Udøvelsen af den fornævnte indrømmede Ret begaaes af den Person, han hertil har bemyndiget“.

Det forekommer mig, at man ikke skal betegne ham som „ikke jagtberettiget“, thi i dette Forhold er han, indenfor visse Grænser, i Virkeligheden at betragte som jagtberettiget. Dette hører imidlertid til den Slags Smaating, som altid kan rettes.

Hvad angaar Fredningsbestemmelserne, maa jeg sige, at det navnlig er det almindelige Landvildt, jeg interesserer mig for at bevare, Harer, Agerhøns og Fasaner, og det er derfor ogsaa Bestemmelserne om disse, jeg i ganske særlig Grad har min Opmærksomhed henvendt paa.

Naar den højtærede Minister foreslaar, at der skal være Ret til at skyde Harer fra den 24. September til den 24. December, forekommer det mig at være alt for langt et Tidsrum. Nu er jeg ikke selv Jæger og derfor heller ikke meget jagtkyndig, men jeg har talt med adskillige Jægere, som uforbeholdent erkender, at det, der ruinerer Harebestanden, er den sidste Maaned af den Tid, hvori de maa skydes. I den Tid er der i Almindelighed Sne, saaledes at man kan spore Harerne og ligefrem opsøge dem i Sædet i Sneen, og det bliver derved praktisk talt muligt næsten helt at udrydde Harebestanden. Jeg vil derfor henstille, at vi enedes om at fjerne den sidste Maaned af den Tid, hvori der maa jages Harer, saaledes at Jagten kom til at slutte sidst i November i Stedet for i Slutningen af December. Derved kunde man da ogsaa opnaa, at ogsaa Harerne fik Julefred.

Dernæst kan jeg paaskønne, at den højtærede Minister foreslaar, at Agerhøns kun maa skydes fra den 18. September til den 1. November. Jeg vilde for mit Vedkommende ikke have det fjerneste imod, jeg vilde tværtimod ønske, om vi kunde forkorte denne Tid noget. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om man ikke begyndte paa Hønsjagten før omkring den 1. Oktober, og en Maaned til at føre Udryddelseskrig mod disse smukke Fugle forekommer mig fuldt ud tilstrækkelig.

Endelig forunderer det mig i nogen Grad, og jeg kan heller ikke indse Nødvendigheden deraf, at Jagten paa Fasaner udstrækkes over saa langt et Tidsrum som fra den 24. September til den 31. Januar. Det forekommer mig, at ogsaa denne Fugl burde være fredet i den strenge Vintertid.

Til Slutning skal jeg kun gøre en enkelt Bemærkning til § 24. Jeg maa billige, at man indtager det konsekvente Standpunkt, at al Jagt er forbudt fra Solens Nedgang til dens Opgang, men jeg maa rigtignok beklage, at man samtidig gaar til at udvide den Tid, hvori man maa skyde Svømmefugle paa Træk efter Mørkets Frembrud, fra 1 Time til 1½ Time efter Solens Nedgang og til 1½ Time før Solens Opgang. Det forekommer mig, at det er alt for lang en Tid. Jeg er i det hele taget en absolut Modstander af Natjagt, og jeg mener, at hvis